

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220205060
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4220205060.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava-mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava-mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, proti žalovanej: A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. ul. XXXX/XX, zastúpená: B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., G. ul. XX/XX, o zaplatenie sumy 480,26 eura, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 3. marca 2022 č. k. 10Csp/140/2020-214, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania **v plnom rozsahu**.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Komárno (ako súd prvej inštancie alebo prvoinstančný súd v zmysle § 12 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom z 3.marca 2022, č. k. 10Csp/140/2020-214 („napadnutý rozsudok“) rozhodol, že žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť istinu vo výške 203,53 eura, zmluvnú pokutu vo výške 276,73 eura, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 32,98 eura od 28.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 42,98 eura od 24.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 42,99 eura od 24.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 42,98 eura od 24.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 41,60 eura od 24.04.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.1. Rozhodnutie vo veci samej (v merite) právne odôvodnil podľa ustanovení § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. a/ a b/, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase podpísania zmluvy o poskytnutí služieb zo dňa 05.10.2017, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, ods. 5, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013.

2.2. Výrok o trovách konania oprel o ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobca sa žalobou doručenou súdu domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 480,26 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. (ďalej aj ako „právny predchodca žalobcu“) a žalovanou, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s., za čo sa žalovaná zaviazala uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil. Na

cenu dodaných verejných služieb v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o poskytovaní verejných služieb vystavil a doručil žalovanej: faktúru č. 4105972912 s dátumom splatnosti dňa 27.12.2017 na sumu 32,98 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 8201340217 s dátumom splatnosti dňa 23.01.2018 na sumu 42,98 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 8203307070 s dátumom splatnosti dňa 23.02.2018 na sumu 42,99 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 8205284615 s dátumom splatnosti dňa 23.03.2018 na sumu 42,98 eura ku dňu postúpenia pohľadávky a faktúru č. 8207275687 s dátumom splatnosti dňa 23.04.2018 na sumu 41,60 eura ku dňu postúpenia pohľadávky.

3.2. Poplatky účtované žalovanej titulom upomienky oneskorenej platby, náhrady nákladov, poplatku za prerušenie / obmedzenie poskytovania služieb nie sú predmetom žaloby.

3.3. Na zabezpečenie záväzku viazanosti žalovanej zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy, tzv. regresívna zmluvná pokuta, ktorej základ sa za každý deň plnenia zmluvy pomerne znižuje. Žalovaná porušila záväzok viazanosti tým, že porušila zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol právnemu predchodcovi žalobcu nárok na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Uplatňovaná zmluvná pokuta v sume 276,73 eura vyúčtovaná faktúrou č. 8219279240 bola v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb vypočítaná regresívnym spôsobom so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti do dňa prerušenia poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb.

3.4. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaná mu v rozpore so zmluvnými dojednaniaми zmluvy o poskytovaní verejných služieb dohodnutú cenu za poskytnuté služby a vyúčtovanú zmluvnú pokutu za porušenie záväzku viazanosti neuhradila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania s jej zaplatením.

4. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté verejné služby a vyúčtovanej zmluvnej pokuty v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku titulom nezaplatenej ceny za riadne a včas poskytnuté verejné služby a vyúčtovanej zmluvnej pokuty vo výške 480,26 eura spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

5.1. Proti vydanému platobnému rozkazu podala žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu odpor, v ktorom namietala, že tento spor trvá od roku 2017 a zakladá sa na pochybnom zaúčtovaní istých faktúr, ktoré boli vystavené potom, ako právny predchodca zrušil dodanie služieb a ktoré boli neskôr zahrnuté do dlhu. Tento konflikt sa týka viacerých SIM kariet, u ktorých suma rozdielu medzi finančnou požiadavkou právneho predchodcu a kalkulácií žalovanej presahuje čiastku 500 eur a rozdiel činí 84,58 eura. Uvedenú skutočnosť žalovaná reklamovala. Žalovaná spochybnila výšku finančného nároku aj správnu hodnotu zmluvnej pokuty. K odporu pripojila kópiu emailovej komunikácie zo dňa 11.04.2019, 25.09.2019 a 26.09.2019.

5.2. Súd vydaný platobný rozkaz uznesením zo dňa 30.03.2021 vydaný platobný rozkaz zrušil.

6.1. V replike žalobca uviedol, že pohľadávka voči žalovanej pozostáva z nezaplatenej ceny vyfakturovaných služieb poskytnutých žalovanej na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 05.10.2017 k tel. č. +., ktorá je prílohou žaloby. Právny predchodca žalobcu na základe uvedenej zmluvy poskytol a sprístupnil žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a. s. za podmienok stanovených Zmluvou o poskytovaní verejných služieb, za čo sa žalovaná zaviazala uhradiť dohodnutú cenu. Na zabezpečenie záväzku zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola medzi stranami sporu dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy tzv. regresívna zmluvná pokuta, ktorej základ sa za každý deň plnenia zmluvy pomerne znižuje. Základ zmluvnej pokuty pri uzavretí Zmluvy bol dojednaný vo výške 370,00 eura. Hodnota zabezpečovaného záväzku v čase uzavretia Zmluvy bola vo výške 825,40 eura bez DPH t. j. 1031,76 Eur s DPH = 24 mesiacov x (39,99 + 3) Eur s DPH. Vysvetlenie: 24 mesiacov - doba viazanosti, 39,99 Eur - mesačný poplatok za zvolený program služieb počas doby viazanosti, 3 eurá - mesačný doplatok k zvolenému programu služieb počas doby viazanosti uvedený v prílohe cenníka programov happy - druhá (doplňková) časť mesačného poplatku programov happy platná od 29.09.2017 1031,76 Eur s DPH - minimálna hodnota záväzku zabezpečovaného zmluvnou pokutou s DPH, 825,40 Eur bez DPH - minimálna hodnota záväzku zabezpečovaného zmluvnou pokutou bez DPH. Zmluvná pokuta sa vyúčtováva bez DPH.

6.2. Na základe bodu 5) na str. 3 Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 05.10.2017 si žalobca v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej nárok na zmluvnú pokutu v zníženej (degresívnej) výške 276,73 eura oproti dohodnutému základu v počiatočnej výške 370,00 Eur. Žalobca teda u žalovanej zohľadnil počet dní, ktoré jej uplynuli zo záväzku viazanosti, pričom zohľadnil aj obdobie, počas ktorého bola žalovaná v omeškaní a neuhrádzala faktúry za poskytnuté služby. Žalovaná porušila zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola v zmysle Zmluvy vypočítaná degresívnym spôsobom so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti.

7. Na prejednanie veci súd nariadil na deň 30.09.2021 pojednávanie, na ktorom zástupca žalovanej žiadal predloženie výpisu z interného systému spoločnosti Slovak Telekom preukazujúci skutočnosť, kedy bola SIM karta žalovanej zrušená z dôvodu, že aj po tomto období mal žalobca žalovanej zasielať faktúry. Dňa 19.11.2021 žalobca predložil Scan z archívu zákazníka č. 4009459901, Scan objednávky na zrušenie z dôvodu neplatenia a Scan prijatých úhrad počas zmluvného vzťahu.

8. Na pojednávaní dňa 03.03.2022 žalovaný uviedol, že v predmetnej veci žiadal výpis z technického systému a nie výpis z účtovného systému. V účtovnom systéme je totiž vidieť aktiváciu a deaktiváciu služieb, dátový tok, sms-kový tok ako aj hovory. Táto listina by bola dôkazom toho, kedy bola vypnutá SIM karta a kedy bola aktivovaná. Ďalej oznámil, že v účtovnom systéme sa dajú vytvoriť faktúry aj potom, ako bola SIM karta v technickom systéme deaktivovaná. Uviedol, že pracoval niekoľko rokov v telekomunikáciách. Sudca sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov založených v spise a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

9. Na základe uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 05.10.2017 bola žalovanej poskytnutá SIM karta s mobilným telefónnym číslom a zariadenie Huawei Nova Grey, ako aj aktivovaný program služieb Happy XL. Právny predchodca žalobcu vystavil a doručil žalovanej: faktúru č. 4105972912 s dátumom splatnosti dňa 27.12.2017 na sumu 32,98 eura, faktúru č. 8201340217 s dátumom splatnosti dňa 23.01.2018 na sumu 42,98 eura, faktúru č. 8203307070 s dátumom splatnosti dňa 23.02.2018 na sumu 42,99 eura, faktúru č. 8205284615 s dátumom splatnosti dňa 23.03.2018 na sumu 42,98 eura, faktúru č. 8207275687 s dátumom splatnosti dňa 23.04.2018 na sumu 41,60 eura. Na základe faktúry č. 8219279240 si právny predchodca žalobcu vyúčtoval zmluvnú pokutu v sume 276,73 eura.

10. Zo Scanu z archívu zákazníka č. 4009459901 zo zákaznickeho systému vyplynulo, že SIM karta žalovanej bola aktivovaná dňa 03.10.2017 a zrušená dňa 05.10.2021.

11. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 08.07.2020 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplatenej ceny za poskytnuté verejné služby a vyúčtovanej zmluvnej pokuty v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka zo dňa 22.07.2020.

12. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol platne záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej v zmysle zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanej skutočne poskytol plnenie spojené s telekomunikačnými službami, za ktoré poskytnuté služby sa žalovaná zaviazala uhradiť dohodnutú cenu. Na základe takto platne uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 05.10.2017 bola žalovanej poskytnutá SIM karta s mobilným telefónnym číslom a zariadenie Huawei Nova Grey, ako aj aktivovaný program služieb Happy XL. Právny predchodca žalobcu na cenu dodaných verejných služieb v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o poskytovaní verejných služieb vystavil a doručil žalovanej: faktúru č. 4105972912 s dátumom splatnosti dňa 27.12.2017 na sumu 32,98 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 8201340217 s dátumom splatnosti dňa 23.01.2018 na sumu 42,98 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 8203307070 s dátumom splatnosti dňa 23.02.2018 na sumu 42,99 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 8205284615 s dátumom splatnosti dňa 23.03.2018 na sumu 42,98 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, faktúru č. 8207275687 s dátumom splatnosti dňa 23.04.2018 na sumu 41,60 eura ku dňu postúpenia pohľadávky. Z takto predložených faktúr mal súd za preukázanú žalobcom uplatnenú výšku žalobnej istiny, na ktorej splnenie žalovaná zaviazala. Žalovaná v priebehu konania nepreukázala, že by žalobcom uplatnenú istinu vo výške 203,53 eura čo i len čiastočne uhradila alebo že by jej dlh zanikol iným spôsobom.

13. Žalovaná v priebehu konania spochybnila výšku finančného nároku aj správnu hodnotu zmluvnej pokuty. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná bola v Zmluve o poskytnutí služieb zo dňa 05.10.2017 poučená o základnej výške zmluvnej pokuty.

14. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že uplatňovaná zmluvná pokuta v sume 276,73 eura bola vyúčtovaná faktúrou č. 8219279240 a to vo výške 37,40 eura za poskytnuté služby spojené so SIM kartou a sumou 239,33 eura za poskytnuté zariadenie. Žalobca si na základe bodu 5) Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 05.10.2017 uplatnil voči žalovanej nárok na zmluvnú pokutu v zníženej (degresívnej) výške 276,73 eura oproti dohodnutému základu v počiatočnej výške 370,00 eura. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca u žalovanej zohľadnil počet dní, ktoré jej uplynuli zo záväzku viazanosti, pričom zohľadnil aj obdobie, počas ktorého bola žalovaná v omeškaní a neuhrádzala faktúry za poskytnuté služby. Žalovaná porušila zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta bola v zmysle Zmluvy vypočítaná degresívnym spôsobom so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Žalovanej boli poskytované služby odo dňa 05.10.2017, čo bolo preukázané Zmluvou o poskytovaní verejných služieb. Služby boli žalovanej prerušené dňa 06.04.2018 t. j. po 184 dňoch od začiatku využívania služieb, čo bolo preukázané faktúrou č. 8207275687 (posledné účtované obdobie). Z dohodnutého obdobia viazanosti v dĺžke 730 dní (24 mesiacov), boli žalovanej poskytnuté služby len po dobu 184 dní, teda žalovaná porušila svoj záväzok viazanosti o 546 dní zostávajúcich do konca doby viazanosti. Vzhľadom na charakter dohodnutých vzájomných práv a povinností súd považoval nárok žalobcu na zmluvnú pokutu dojednaný v zmluve za oprávnený, nespôsobujúci nerovnováhu v právach a povinnostiach. Žalovaná uzatvorením zmluvy získava výhodu, získava zariadenie za cenu, za akú bežne na trhu nie je dostupný. Túto zľavnenú cenu jej právny predchodca žalobcu poskytol práve preto, že bude po určený čas využívať jeho služby a platiť mu za ne dohodnutú cenu. Pokiaľ žalovaná zmluvu neplnila, bez dojednania zmluvnej pokuty získala nenáležitú výhodu, keďže zariadenie sa už samotným uzatvorením zmluvy stáva jej majetkom. Naopak, právny predchodca žalobcu sa pri neplnení povinností zo strany žalovanej dostal do nevýhody, pretože zariadenie odpredal žalovanej za zvýhodnenú cenu 28,99 eura práve preto, že bude využívať jeho služby a platiť mu za ne plnenie. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že v súdnej veci žalovaná ako spotrebiteľ porušila podmienky zmluvy a prestala platiť za poskytnuté služby po kúpe zariadenia Huawei, a preto práve na strane žalovanej a nie právneho predchodcu žalobcu možno hovoriť o nekalosti konania. Nepriznaním zmluvnej pokuty sa žalovaná dostáva do výhodnejšieho postavenia oproti žalobcovi, keď získala výhodu a neplnila si zmluvné povinnosti, na ktoré sa zaviazala. Poukázal aj na to, že žalovaná sa dostala na základe svojho nekalého správania potom aj do výhodnejšieho postavenia voči iným spotrebiteľom, ktorí si riadne plnia svoje povinnosti. Nie je dôvod, aby takéto správanie spotrebiteľa nebolo sankcionované. Úlohou súdu je spotrebiteľa chrániť pred neprimeranými sankciami. Účelom tejto sankcie, prihliadnuc aj na jej výšku, je však iba primäť spotrebiteľa k riadnemu plneniu svojich povinností. Dojednanú zmluvnú pokutu preto považuje súd za oprávnený nárok žalobcu ako dodávateľa voči žalovanej ako spotrebiteľovi a preto súd žalovanú zaviazal na jej úhradu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

15. K námietke žalovanej prostredníctvom jej zástupcu, že po zrušení SIM karty žalovanej jej mal žalobca aj po tomto období zasielať faktúry za služby, súd prvej inštancie poznamenal, že tieto tvrdenia žalovanej boli vyvrátené predloženými listinnými dôkazmi žalobcu, a to konkrétne z archívu zákazníka č. XXXXXXXXXXXX zo zákazníckeho systému, z ktorého vyplynulo, že požiadavka na zrušenie SIM bola zadaná a vybavená dňa 05.10.2018, z čoho pre súd vyplynulo, že k zrušeniu zákazníckeho čísla žalobkyne došlo dňa 05.10.2018. Z pripojených faktúr predložených žalobcom vyplynulo, že poslednou uplatnenou faktúrou č. 8207275687 s dátumom splatnosti dňa 23.04.2018 bolo žalovanej fakturované obdobie od 08.03.2018 do 06.04.2018, pričom žalovaná v konaní nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci jej tvrdenie, že by jej žalobca alebo jeho právny predchodca mal zasielať ešte ďalšie minimálne dve ďalšie faktúry a tými fakturovať služby aj za obdobie po zrušení SIM karty.

16. Sudca na pojednávaní zamietol návrh na doplnenie dokazovania a to návrhu zástupcu žalovanej na predloženie výpisu z technického systému žalobcu, keďže mal za to, že z predložených listinných dôkazov žalobcom (t.j. Scanu z archívu zákazníka) je možné dostatočne identifikovať presný dátum aktivácie (03.10.2017) a zrušenia (05.10.2018) predmetnej SIM karty žalovanej. Súd nemal za dôvodné vykonať navrhnutý dôkaz ani s poukazom na vyššie uvedenú skutočnosť a to, že žalovaná v konaní nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci jej tvrdenie, že by jej žalobca alebo jeho právny predchodca mal zasielať ešte ďalšie minimálne dve ďalšie faktúry a tými fakturovať služby aj za obdobie po zrušení SIM karty.

17. Keďže žalovaná sa s plnením svojho záväzku dostala do omeškania, súd žalobcovi priznal aj nárok na úhradu úroku z omeškania uplatneného z vyúčtovaných súm odo dňa nasledujúceho od splatnosti jednotlivých čiastok vyplývajúcich z predložených faktúr do zaplatenia. Pokiaľ ide o nárok v časti o

zaplatenie úroku z omeškania z jednotlivých dlžných súm, tento bol zo strany žalobcu uplatnený v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vo výške vyplývajúcej z § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. 18. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V danom prípade však súd nevzhladol dôvody k tomu, aby žalovanej na splnenie povinnosti určil dlhšiu lehotu ako tri dni.

19. O nároku na náhradu trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 CSP postupom podľa § 262 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu a preto mu súd proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením.

20. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, namietajúc, že súd neprihliadol na diskutabilnú povahu dôkazného materiálu žalobcu, kvôli čomu sa dostal k nepresným záverom pri stanovení svojho rozsudku. K procesnému pochybeniu došlo podľa nej pri vyhodnotení dokumentov žalobcu v bode 27. a 28. doručeného rozsudku. Žalovaná strana žiadala dôkazový materiál od Slovak Telecom a.s. z dôvodu, že jediná protistrana mala prístup k týmto údajom. Zaslanie výpisu z účtovného systému ju prekvapilo, keďže pani sudkyňa žiadala údaje z technickej sústavy. Keďže listina bola veľmi nekvalitná, potrebovala žalovaná trošku času na dôkladné preskúmanie tejto listiny. Na základe grafického rozhrania sa javí, že sa jedná o tzv. Print screen softvéru SAP. Po hľadaní na internete našli tlačovú správu o uprade systému AP u Deutsche Telekom AG, ktorá je materskou spoločnosťou firmy Slovak Telekom a.s.. SAP je nemecká spoločnosť, ktorá vyrába softvérové riešenia pre obchodné entity rôznej veľkosti na manažovanie chodu firmy a fakturáciu služieb. Jedná sa o veľmi všestranný produkt s viacerými funkciami, do ktorých kontrola a prevádzkovanie mobilnej siete nepatrí. Dodávateľom telekomunikačnej infraštruktúry pre Slovak Telekom je Ericsson. Výpisy zo softvéru práve tejto časti hardvérového vybavenia, ktoré registruje všetky vykonané operácie SIM kariet neboli dodané, a práve kvôli týmto nezrovnalostiam pochybnosti žalovanej o výške dlhu neboli vyvrátené. Na základe uvedeného žiada zrušiť napadnutý rozsudok pre porušenie práva na spravodlivý súdny proces a práva pre rovnosť pred súdom.

21.1. Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovanej konštatujúc, že s odvolaním nesúhlasí, pokladá ho za účelové, neopodstatnené a s chýbajúcou oporou v zákone i skutkovom stave. Má za to, že súd prvej inštancie vec správne právne a skutkovo posúdil a vo výroku rozsudku sp. zn. 10Csp/140/2020 - 214 správne zaviazal žalovanú na zaplatenie pohľadávky uplatňovanej žalobcom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne v celom rozsahu. Je toho názoru, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozsudkom, ktorý je tak vecne správny sa v plnej miere stotožňujeme. Žalovaná v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali mať vplyv na rozhodnutie súdu I. inštancie vo veci samej. Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne v celom rozsahu.

21.2. Žalovaná v replike na vyjadrenie žalobcu k jej odvolaniu uviedla, že základom jej odvolania bolo, že súd neprihliadol na diskutabilnú povahu dôkazného materiálu žalobcu a odvolanie malo len jediný účel, aby sa dostala k spravodlivému rozsudku. Žalobca doteraz neprezentoval žiadny dôkazový materiál na vyvrátenie jej tvrdení. Kvôli tejto absencii dodnes existuje silné podozrenie, že žiadaná suma obsahuje aj finančný nárok za také faktúry, ktoré boli vystavené po deaktivácii SIM karty. Ani Slovak Telekom, ani Intrum Slovakia nie je v takej situácii, aby ich pár stoviek eur zaťažil, pričom žalovaná je starobná dôchodkyňa, ktorí si nemôže dovoliť, aby sponzorovala nepresnú fakturáciu týchto spoločností. Žiada zrušenie rozsudku v celom rozsahu aj v tom prípade, keď žalobca nepredkladá pôvodný dôkazový materiál (z technického systému a nie z fakturačného) na posúdenie súdu 2. inštancie.

22. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalovanou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého

rozhodnutia rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o veci samej i výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

23.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

25. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

26. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 379 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

27. Súčasťou obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia (napr. II. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 206/07), t. j. na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (O. proti Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998). Otázku, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa záverov ESLP možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu (Q. proti Španielsku z 9. decembra 1994). Z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (E. proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993, II. ÚS 410/06).

28. Do základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a s navrhovaním a hodnotením dôkazov; za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

29. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom je možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

30.1. S poukazom na citované ustanovenie § 387 ods.2 CSP, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, odvolací súd nezistiac v postupe prvoinštančného súdu z procesnoprávneho hľadiska žiadne vady, sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi v napadnutom rozsudku, pre ktoré žalobe žalobcu vyhovel. Súd prvej inštancie podľa zistenia odvolacieho súdu vykonal dostatočné dokazovanie vo veci z hľadiska žalobcom uplatneného nároku, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia vychádza z riadne zisteného skutkového stavu a je riadne odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoj rozsudok a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné, pričom svoje závery aj riadne a pochopiteľne zdôvodnil.

30.2. Žalovaná ničím nepreukázala, že by jej bol právny predchodca žalobcu fakturoval nejaké sumy po deaktivácii SIM karty. Súd prvej inštancie odôvodnil, prečo návrh na doplnenie dokazovania ako nedôvodný zamietol, keďže z dokazovania jasne vyplynulo, že právny predchodca žalobcu neúčtoval žalovanej žiadne sumy už od 6.4.2018, kedy došlo k prerušeniu poskytovaných služieb žalovanej. Napadnutý rozsudok je správny aj spravodlivý a s jeho odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a námietky žalovanej považuje za nedôvodné a nespôsobilé privodiť zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku.

30.3. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

31.1. Podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa používajú aj na odvolacie konanie.

31.2. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31.3. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal plný úspech v odvolacom konaní odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).